

vistnok, at det havde været ønskeligt, at underkaste Krigsskatteloven en nøjagtig Drøftelse, og jeg er derfor enig i at beklage, at der ikke er levet Tid dertil; men det forekommer mig, at, naar dette var blevet udtalt, vilde det have været tilstrækkeligt, idet man havde ladet det være uafgjort, hvor Skylden egentlig ligger, at den saa siddig er kommen til Landsthinget.

Formanden: Jeg turde dog tillade mig at bemærke, at det vistnok ikke kunde betragtes som nogen Kritik, men at det blot blev angivet som et Faktum, at Udkastet til Loven havde været den angivne Tid i det andet Thing og at dette i Forbindelse med den Omstændighed, at det ønskes, at Loven nu fremkommer hurtigt, — har havt til Følge, at Thinget ikke har troet at burde underkaste Sagen den nøjagtigere Prøvelse, som det sees, at flere af Thingets Medlemmer havde ønsket.

Wessely: Ja, forsaavidt den ærede Rigsdagsmand, som først talte i denne Sag (M. B. Bruun), er enig med den høitærede Formand, at det ikke har været Meningen at udtale nogen Kritik over den Fremgangsmaade, som har fundet Sted i det andet Thing, saa falde naturligtvis forsaavidt mine Bemærkninger bort.

M. B. Bruun: Ja, hvad jeg har ytret, har været en Kritik over Loven selv og en Beklagelse af, at det med Loven er gaaet, som det er gaaet. Jeg har fremført det faktisk, saaledes som det har stillet sig, og det, troer jeg, er tilstrækkeligt.

S. N. Hansen: Jeg turde maaffee blot tillade mig at bemærke, at, endskiøndt jeg ganske deler de Bemærkninger, som ere fremførte med Hensyn til, at der vistnok fra Landsthingets Side kunde være Udskilligt at erindre imod denne Lov, — hvilket jeg ogsaa navnlig i forrige Session, da jeg havde den Ære at deeltage i Forhandlingerne i det Udvalg, der dengang blev nedsat i Krigsskatloven, fuldkomment har erkjendt, — saa ønskede jeg dog ikke, at det skulde staae saa ganske uimodsiget, at det var alene paa Grund af Tidens Knaphed og den Hast, hvormed Loven maatte fremmes, at Landsthinget nu vedtager denne Lov. Jeg erkjender tilvisse, at den kunde

modtage Forandringer og Forbedringer; men jeg kan paa den anden Side ikke erkjende, at de Mangler, der ere i denne Krigsskatlov, ere saa store, at jeg jo troer, at Thinget vel vil kunne forsvare, nu at vedtage Loven saaledes som den er kommet fra det andet Thing, især da det er en Lov, som allerede har vundet et Slags Indgang i Folket derved, at den allerede i to Aar har været bragt i Anvendelse. Jeg bemærker dette kun fordi jeg troer, at det ikke maa hvile paa Landsthinget, som om den havde antaget denne Lov, alene fordi Hasterværksnødvendigheden bød det, men fordi jeg troer, at man ogsaa vel kan erkjende, at man paa Grund af andre Forhold, navnlig, som sagt, fordi denne Lov allerede flere Aar har været bragt i Anvendelse, nu ogsaa denne Gang kan vedtage den.

Stoleforstander Sørensen: Naar jeg under Sagens indledende Behandling stemte imod Nedsættelsen af et Udvalg, og idag agter at stemme for Loven, er det ingenlunde, fordi jeg derved vil erklære, at jeg finder alle Lovens Bestemmelser rigtige eller hensigtsfærende; det er langt fra. Jeg er af samme Mening som den, der er udtalt af flere af Thingets ærede Medlemmer, at der er meget, som burde ændres ved Loven; men jeg stemmer for Loven under den Forudsætning, at det er sidste Gang, en Krigsskatlov bliver forelagt Rigsdagen, idet jeg vil haabe, at Indkomstskatloven vil afløse den, og erstatte Finantsskassen, hvad den i denne Retning trænger til.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, blev

Lov

om

Krigsskat for 1851

oplæst, saalydende som Forslaget dertil, der findes indført i Anhang til Rigsdagstidenden Nr. 58 og 59 Spalte 905—920, og ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges det eenstemmigt med 30 Stemmer.

Formanden: Denne Lov skal blive tilstillet Statsraadet. Jeg skal dernæst bemærke, at jeg saa hurtigt, som jeg bliver underrettet om denne Lovs Sanction af Hs. Majestæt,